

KYRKBLADET

Februari – Maj 2016

”Vad gör kyrkan på vardagarna egentligen?”

Välbesökta filmkvällar i Birgittasalen

”Att hinna i kapp sig själv”

– Eva Falck pilgrimsvandrade till Compostela

Välkommen att vara med!

Vi går mot ljusare tider! Snart är det vår, då livet vaknar från sin vintersömn.

Påskan är helgen då vi firar att livet vann över döden. "Livet vann – dess namn är Jesus" sjunger vi i en psalm.

Det är också fokus för det som kyrkan står för, vår tro och allt vi gör i kyrkan. Livet vann!

Mats Andersson-Risberg

I detta Kyrkbladet kan du bland annat läsa om Pilgrimsvandring, soppluncher, babyrytmik och miljöarbete. Allt detta, och mycket mer som händer i församlingen, är uttryck för framtidstro och livets seger. Välkommen att vara med i detta.

Allt gott – Glad vår!

Mats

Innehåll

- sid. 3-5 Välkommen till oss
Sopplunch
Babyrytmik
Filmkvällar
- sid. 6-7 Nyfiken på:
Eva Falck på pilgrimsvandring
- sid. 8-9 Kalendarium
- sid. 10-11 Noterat
- sid. 12-13 Taizé - vad är det?
- sid. 14 Utblicken: Miljömötet i Paris - hur påverkar det Kävlinge?
- sid. 15 Kontakt
- sid. 16 Enkät

Omslagsbild:

Kävlinge församling och LL Dance Studio har ett väl inarbetat samarbete. Under Mariamässan, fjärde advent, sjöng Ungdomskören fantastiskt fina Mariasånger i Gamla kyrkan medan dansarna framförde sina tolkningar av texterna. Vi kommer att skriva mer om detta samarbete i nästa nummer av Kyrkbladet.

Välkommen också på nästa tillfälle då det blir dans och sång: Korsbackakyrkan 13 mars kl. 11.

Kyrkbladet hette tidigare Församlingsbladet och ges ut av Svenska kyrkan i Kävlinge.

Ansvarig utgivare: Kyrkoherde Mats Andersson-Risberg.

Text och foto: Pernilla Gudmundsson (om inget annat anges).

Redigering och layout: Tanja Susec, Tryck: Kepa Tryck AB, Kävlinge

Upplaga: 5 500 exemplar. Distribution: Posten. Nästa nummer distribueras 27 maj.

Vad gör kyrkan på vardagarna egentligen?

I förra numret spekulerade Kyrkbladet i att många kanske tror att kyrkan bara lever på söndagen. Men vi berättade då om vår stora körverksamhet, tisdagsklubben (för pensionärer), våra barngrupper, biljardcafét och träffar för föräldralediga. Vi fortsätter nu vår rundvisning av Kävlinge församling med middagsbön/sopplunch, babyrytmik och våra populära filmkvällar.

Och på torsdag blir det soppa

Det hörs ett avlägset sorl när man öppnar dörrarna till församlingsgården. När man tar stegen upp till våning två tilltar det i styrka. Här skramlas det med porslin och det står en rykande soppgryta på ett bord innanför dörren. Ett femtiotal Kävlingebor har slutit upp och framför dem står kyrkoherde Mats Andersson Risberg.

Några barn från kyrkans förskola Stjärnan är som vanligt på plats. Nu sjunger de sin paradlåt "Vi är stjärnor vi" med efterföljande rungande applåder. Efter psalmsång är det dags för soppa. Vid ett av borden sitter Maj-Britt Nilsson och Ann-Mari Svensson.

– Vi bor i samma trapp och brukar ha sällskap hit, säger Ann-Mari Svensson.

– Det är så härlig stämning här; man bjuds alltid på ett leende, säger Maj-Britt Nilsson.

Maj-Britt Nilsson är inflyttad från Teckomatorp och började på Tisdagsklubben (pensionärsklubben som vi

skrev om i förra numret av Kyrkbladet). Där fick hon snabbt vänner och fick upp ögonen för andra delar av församlingens aktiviteter. Som middagsbön med soppa på torsdagar.

– Husfar Johan gör alltid så god soppa och vi får kaffe och en liten hembakt kaka efteråt. Men det väsentliga är gemenskapen och att man får komma hemifrån.

FAKTA Middagsbön med sopplunch
När: Udda torsdagar kl. 12
Var: Församlingsgården Birgittasalen hörnet Västergatan/Slöjdgatan.
Hur: Välkommen på kort andakt, vi sjunger en psalm och sen bjuds det på soppa med bröd, kaffe och kaka.

När hela kroppen får vara med

I stora, pampiga Korsbackakyrkan trippar det in små, små fötter. Längst fram i kyrksalen har kyrkomusiker Anna Lindelöf skapat ett mysigt ”rum” av mattor, instrument och tyger. Ettåringarna vet vad som väntar, ler förväntansfullt och tar rummet i besittning.

”Vi säger hej till lille Olle – vad kul att du är här idag, vi säger hej till lilla Tuva – vad kul att du är här idag ...” Det är de vuxna som sjunger och barnen vaggar med. Babyrytmik handlar lika mycket om rörelse och kroppskänedom som om sång. Och det märks i nästa låt som är en slags handlek. De tar upp händerna, som blir änglar långt där uppe, och låååångt där nere. De flyger upp – och ner. Alla barnen deltar med rörelser. Snart får de också åka bil och rutschkana i föräldrarnas knän. Sången handlar om att man

Anders Delén

kan spela med hela kroppen. Anna Lindelöf ackompanjerar på minixylofon och tar senare också fram små maracas som alla barn får använda.

– Alice tycker det är jätteskoj, berättar pappa Anders Delén efteråt. Jag märker hur hon laddar när vi kommer in i kyrkan. Och mest populärt är maracasen. För mig är det också ett välkommet avbrott i livet som föräldraledig, säger han.

FAKTA Babyrytmik
När: Tisd 11.00–11.40 för 1–2-åringar,
tisd 13.00–13.40 för 3 månader–1 år.
Var: Korsbackakyrkan
Hur: Barnet kommer med en förälder eller
anhörig och alla deltar.
Varmt välkommen!

En smal fransk med kaffebröd, tack!

Långt före utsatt tid är det fullt drag i Birgittasalen. Det är filmtajm och en massa människor på gott humör har samlats för att se franska "Familjen Belier". Kyrkbladet vimlar runt och snappar upp kommentarer:

- Det är väldigt bra filmer som visas, alltid hög kvalitet.
- Ja, fast jag tycker en del varit lite deprimerande. Jag vill ha lyckliga slut!
- Deprimerande?! Det tycker inte jag. De franska filmerna bjuder till lite mer eftertanke, bara. Jag tycker de har mer själ än de amerikanska.
- Ja, men jag vill ha underhållning! Vi behöver komma ifrån vardagen och drömma oss bort lite. Men den där Philomena, som vi såg för några gånger sedan – den var riktigt bra.

Eva Borgström, präst i Kävlinge församling, håller i kvällen och förklarar hur hon gör urvalet av filmer:

- Jag vill att filmerna ska öppna våra ögon och bjuda in till diskussion. Filmen vi ska se i dag har både blivit 100 procent risad och 100 procent rosad. Har faktiskt inte sett så spridda recensioner tidigare av en film.

Lars-Erik Håkansson

Den har kallats en "smal fransk film" och handlar om en familj vars alla medlemmar utom en är dövstumma. Den hörande tonårstjejen har under alla år dragit ett stort lass som familjens tolk och företrädare.

Under filmens gång hörs både skratt och dragande efter andan. Detta verkar vara en film som berör. Och mycket riktigt. Både damen som gillar lyckliga slut och hennes väninna är nöjda. Samt deras stolsgranne Lars-Erik Håkansson:

- Jag tyckte det var tummen upp, säger han. Vilken prestation av den här familjen. Och man reflekterar över hur det var för oss när våra tonåringar skulle lämna boet. Inte alltid lätt, oavsett om man har handikapp eller inte.

Det kommer fram fika på bordet, alla slår sig ner och diskussionen börjar. Reflektioner kring karaktärerna, symboliken i vissa scener, hur man kan applicera familjens strategier på andra skeenden och situationer. Och hur lätt det är att sluta sig i en grupp. Eva Borgström styr vant samtalet och alla som vill får komma till tals. Första onsdagen i februari är det dags igen – då med filmen "The Good Lie".

Kommande filmkvällar:

2 mars: Phoenix

6 april: Mandarinodlaren

4 maj: Mästerskapet

FAKTA Filmkvällar

När: Första onsdagen i månaden kl. 18.30.

Var: Birgittasalen

Hur: Efter filmen stannar den som vill kvar på eftersits med fika och diskussion.

Är du nyfiken på att vara med i någon av våra grupper hittar du all information om barn- och ungdomsverksamhet, sång- och musikverksamhet samt övriga aktiviteter på vår hemsida: www.svenskakyrkan.se/kavlinge. Där hittar du också förra numret av Kyrkbladet.

Efteråt stannar de som vill kvar för att fika och diskutera filmen.

Man möter mycket spännande längs vägen. Symbolen framför alla för pilgrimsfärden till Santiago de Compostela är stora kammusslans skal. På grund av associationen till valfarten kallas stora kammusslan även pilgrimsnussla.

”Att komma ikapp sig själv”

Eva Falck om sin pilgrimsvandring till Santiago de Compostela

Från Västergatan 7 i Kävlinge, där vi sitter, är det långt till pilgrimsleden El Camino som sträcker sig från den franska sidan av Pyrenéerna till slutmålet Santiago de Compostela på spanska sidan där man tror att aposteln Jakob ligger begravd. Genom årtusenden har miljontals pilgrimer vandrat här. Och Eva Falck, en av Kävlinge församlings präster, är en av dem.

Eva Falck

Varför väljer man att betala pengar för en resa där man själv måste vandra 11 mil?

Det starkaste motivet för mig var att komma bort, låta hjärnan få vara ifred ett tag och ge både kropp och själ en paus från vardagen. Kroppen mår bra av att vara i rörelse och själen behöver lite paus från stress, ett ständigt mediabus och vardagsproblem. En storstädning inuti, skulle man kunna säga och att ge sig själv något helt annat än det vanliga. När man vandrar händer det något – tanken får löpa fritt. Att göra en sådan här längre vandring är för många ett sätt att tänka klart kring

olika delar av sitt liv, att göra ett slags bokslut efter en mer eller mindre genomgripande period i livet. För mig handlade det bland annat om en övergång i livet – barnen är vuxna, barnbarnen har kommit och jag känner mig grundad i mitt arbetsliv (för det mesta). Det blev också ett sätt att söka inspiration både i mitt arbete och för livet i stort.

Hur är upplägget på en sådan vandring?

Hela vandringen är över 150 mil och startar i Frankrike. Överraskande många går hela den långa leden. Gör man det handlar det ju om två till tre månader till fots. Jag gick de sista 11 milen i Spanien via en arrangör som erbjöd ett färdigt koncept. I detta ingick bokade övernattningar på allt ifrån mycket bra hotell till lite enklare härbärgen. Vårdarna på hotellen tog hand om den stora packningen och körde den från ställe till ställe. Många bär ju sin packning själv men för mig var det vandringen som var viktig – inte kånkandet på tung packning.

Vad mötte du längs vägen?

Ja, möten med andra vandrare var fascinerande. Man behöver aldrig vara ensam på Camino. Å andra sidan är

det lika naturligt att välja några timmar utan samtal med andra vandrare. "Buen Camino" säger alla till varandra vid möten eller då man passerar varandra, men mer behövs inte. Ett tvärsnitt av människor kan man säga. Allt från atleter på mountainbikes till män och kvinnor i alla åldrar och med olika fysiska förutsättningar.

Jag träffade till exempel en man som för några år sedan cyklat sträckan men nu valt att vandra. Han berättade att han först nu upplevt den där speciella "camino atmosphere". Jag förstår vad han menar: En alldeles speciell anda av kärlek och vänlighet. En acceptans av livet så som tillvaron är för oss alla. Ibland med kämpiga upp- och nedförsbackar, ibland med tårar och tidvis lycksalighet och så förstås de där perioderna i livet då inget särskilt händer; den grå vardagen.

Man går i ett varierat och ganska kuperat landskap, genom bondbyar där grisar och höns springer lösa, men också genom skog och lite vildare terräng. De sista kilometrarna fram till Santiago de Compostela är en mycket välskött stig. Med jämna mellanrum finns rastplatser, caféer och restauranger. Man samlar också stämplor vid hållplatserna i sitt särskilda vandringspass. Väl framme, med ett ifyllt pass, får man ett mycket fint certifikat. En rolig souvenir tycker jag.

Är alla pilgrimer eller handlar det om motion för vissa?

Man kan nog säga att alla var pilgrimsvandrare, men med vitt skilda andliga förtecken. Alltifrån motionärer till nunnor och munkar från ett par kloster i Frankrike. Ändå upplevde jag att nästan alla var andligt intresserade och sökte mening och ledning av en "högre makt", som ju är ett vanligt uttryck för Gud. Hur en människa benämner den makt som tillbeds och ger hopp och tillit spelar mindre roll. Till syvende och sist är mitt intryck att människors gudsföreställningar är påtagligt lika varandra.

De flesta av oss är dock inte vana att vandra flera mil om dagen – hur klarade du det?

Första dagen ville jag ha koll på var jag var, hur långt jag skulle gå, hur lång tid det skulle ta och det innebar ju att jag i tanken redan stressat fram till målet. Andra dags-etappen gick nästan utslutande uppåt. "Ååå nej", tänkte jag, "Varför tränade jag inte hemma i Pildammsparken före resan? Så slött av mig!" Efterhand insåg jag att här gällde bokstavligen "ett steg i taget" och landade mer och mer i nuet. När man bara går och inte tänker på hur långt man har kvar – det är då den där inre resan får utrymme och kan göras i lugn och ro. Ett inre lugn finner sig. Kalender, mobil, facebook och planering av varje minut ryms liksom inte längre. Det uppstår en behaglig rytm i vandrigen. En man berättade för mig att

han sjungit en speciell melodi i två takter under hela sin vandring. "Min kropp och själ och tanke har kommit i fas med varandra", sa han.

Vad blev behållningen för dig?

Ja, en nio dagars lång meditation i rörelse, kan jag kalla det. Kropp, tanke, min tro och tolkning av livet blev en helhet. En känsla av helhet och harmoni både på det andliga och kroppsliga planet. Att vandra i nio dagar är en övning i långsamhet. Det finns ingen stress. Veldig snabbt blir var dag lik nästa. Jag skrev dagbok och kan i efterhand se att jag bearbetat olika skeenden i mitt liv. Jag har vågat ganska mycket och tagit för mig av livet. Vågghalsiga äventyr berikar men har också ibland ett pris, oftast i efterhand. Man kanske aldrig riktigt "blir färdig" med alla aspekter av sitt liv just då det händer, men så småningom blir det nödvändigt att ta tag i och bearbeta vissa delar.

Vilka rekommenderar du att göra en liknande resa och skulle du själv göra det igen?

Alla som längtar efter att pausa, att stanna upp ett tag för eftertanke. Ja, att få tid att tänka klart och att känna klart de tankar och känslor som aldrig fick tillräckligt utrymme. Så ofta avbryts vi av annat som måste göras och så går tiden utan att det där riktigt viktiga blev färdigt. Jag mötte många som gjorde vandrigen efter en skilsmässa, sorg efter dödsfall eller någon annat omvälvande livserfarenhet. Några få gick tillsammans i grupp. En kvinna hade ensam gjort hela vandrigen och fyllde 82 år just den dagen vi möttes. Hon berättade att hon tagit taxi 1,5 mil eftersom ett högt berg skulle passeras. Taxi är billigt i Spanien och tillgängligt överallt om man behöver åka en bit.

För min del gör jag gärna en Caminovandring igen, men kommer då att starta i en by som heter Astorga. Den sträckan är längre och tar såklart längre tid, bland annat därför att terrängen är mer otillgänglig. Vi får se!

FAKTA Pilgrimsresor

Ordet pilgrim kommer från det latinska ordet pelegrinus som betyder främling. Historiskt har pilgrimsresor varit kopplat till religion men numera går människor med alla möjliga livsåskådningar på dessa vandringsleder. Ofta vandrar man till relikier av apostlar eller ställen där det sägs ha skett mirakel. Santiago de Compostela är en av de viktigaste orterna där aposteln Jakob sägs vara begravd.

Mer info: www.caminosantiagodecompostela.com

Kalendarium

FEBRUARI

4	Torsdag	12.00	Middagsbön med sopplunch i Birgittasalen
7	Fastlagsöndagen	11.00	Nallegudstjänst i Korsbackakyrkan. Fastlagsfest i Birgittasalen
		14.00	Mässa i Stora Harrie kyrka
10	Askonsdagen	19.00	Askonsdagsmässa i Gamla kyrkan (Ingen mässa 8.30!)
14	1 i fastan	11.00	Kärleksmässa i Gamla kyrkan
		14.00	Kärleksmässa med små & stora i Lilla Harrie kyrka
		18.00	Kärlegudstjänst med kvällskaffe i Södervidinge kyrka
18	Torsdag	12.00	Middagsbön med sopplunch i Birgittasalen
21	2 i fastan	11.00	Högmässa i Gamla kyrkan, Kävlinge kyrkokör
		14.00	Mässa med eftermiddagskaffe i Virke kyrka, musik av Peter Lundblad med Anna & Marcus Lindelöf
23	Tisdag	10.00	Småbarnsgudstjänst i Korsbackakyrkan
28	3 i fastan	11.00	Gudstjänst i Stora Harrie kyrka
		18.00	Mässa i Taizé-ton i Gamla kyrkan

MARS

2	Onsdag	18.30	Filmkväll med eftersits i Birgittasalen: Phoenix
3	Torsdag	12.00	Middagsbön med sopplunch i Birgittasalen
6	Midfastosöndagen	11.00	Högmässa i Gamla kyrkan
		14.00	Gudstjänst med eftermiddagskaffe i Södervidinge kyrka
13	Jungfru Marie bebådelsedag	11.00	Musikgudstjänst i Korsbackakyrkan: "Gör inte skillnad på människor", barn- och ungdomskörer, LL Dance Studio, våfflor
		14.00	Mässa med eftermiddagskaffe i Lilla Harrie kyrka
16	Onsdag	19.00	Församlingsafton i Södervidinge kyrka, personalensemblen underhåller, fika
17	Torsdag	12.00	Middagsbön med sopplunch i Birgittasalen
19	Lördag	14.00	(Insläpp 13.30!) Wienercafé i Birgittasalen, modevisning, underhållning, servering, lotterier, försäljning
20	Palmsöndagen	11.00	Mässa med små & stora i Gamla kyrkan, Gods-kören, kyrkkorv
		14.00	Gudstjänst i Stora Harrie kyrka
21	Måndag	19.00	Passionsandakt i Södervidinge kyrka
22	Tisdag	19.00	Passionsandakt i Gamla kyrkan, Kävlinge kyrkokör
23	Dymmélonsdagen	19.00	Passionsandakt i Lilla Harrie kyrka, vokalensemble
24	Skärtorsdagen	19.00	Skärtorsdagsmässa i Gamla kyrkan, Harrie-Wirke kyrkokör
25	Långfredagen	11.00	Långfredagsgudstjänst i Gamla kyrkan, vokalensemble
26	Påskafteon	23.30	Påsknattsmässa i Gamla kyrkan, LL Dance Studio, ungdomskör
27	Påskdagen	11.00	Musikgudstjänst i Stora Harrie kyrka, kyrkokörerna och blåsare
		14.00	Påskmässa med eftermiddagskaffe i Virke kyrka, vokalensemble
		18.00	Mässa i Taizé-ton i Gamla kyrkan
28	Annandag påsk	18.00	Emmausmässa i Gamla kyrkan
29	Tisdag	10.00	Småbarnsgudstjänst i Korsbackakyrkan
31	Torsdag	12.00	Middagsbön med sopplunch i Birgittasalen

APRIL

3	2 i påsktiden	11.00	Nallegudstjänst i Korsbackakyrkan
		14.00	Mässa med eftermiddagskaffe i Lilla Harrie kyrka
6	Onsdag	18.30	Filmkväll med eftersits i Birgittasalen: Mandarinodlaren
10	3 i påsktiden	11.00	Högmässa i Gamla kyrkan
		14.00	Gudstjänst i Stora Harrie kyrka
		16.00	Dansbandsmusik med Sveriges Dragspelsklubb och solister i Korsbackakyrkan
12	Tisdag	17.00	Spaghettikväll i Lilla Harrie byagård
14	Torsdag	12.00	Middagsbön med sopplunch i Birgittasalen
17	4 i påsktiden	11.00	Högmässa i Gamla kyrkan
		14.00	Gudstjänst med eftermiddagskaffe i Virke kyrka, Harrie–Virke kyrkokör
24	5 i påsktiden	11.00	Konfirmationsmässa i Korsbackakyrkan
		14.00	Gudstjänst med små & stora i Lilla Harrie kyrka
		18.00	Mässa i Taizé-ton i Gamla kyrkan
26	Tisdag	10.00	Småbarnsgudstjänst i Korsbackakyrkan
27	Onsdag	19.00	Församlingsafton med trädgårdstema i Birgittasalen
28	Torsdag	12.00	Middagsbön med sopplunch i Birgittasalen

MAJ

1	Bönsöndagen	11.00	Högmässa i Gamla kyrkan
		14.00	Mässa i Stora Harrie kyrka
		18.00	Musikgudstjänst i Södervidinge kyrka, vokalensemble
4	Onsdag	18.30	Filmkväll med eftersits i Birgittasalen: Mästerskapet
5	Kristi himmelfärds dag	10.00	Tornmusik & friluftsgudstjänst i Virke kyrka, Romele musikkår. Ta med fika!
8	Söndagen f pingst	11.00	Högmässa i Gamla kyrkan
		14.00	Gudstjänst med eftermiddagskaffe i Lilla Harrie kyrka
12	Torsdag	12.00	Middagsbön med sopplunch i Birgittasalen
15	Pingstdagen	18.00	Musikmässa i Stora Harrie kyrka: "I välsignan och fröjd", körer och musiker
16	Annandag pingst	19.00	Gudstjänst med syföreningen i Södervidinge kyrka
22	H. Trefaldighets dag	11.00	Mässa i Korsbackakyrkan, konfirmandupprop
24	Tisdag	10.00	Småbarnsgudstjänst i Korsbackakyrkan
26	Torsdag	12.00	Middagsbön med sopplunch i Birgittasalen
29	1 e trefaldighet	11.00	Gudstjänst i Stora Harrie kyrka
		18.00	Mässa i Taizé-ton i Gamla kyrkan

JUNI

5	2 e trefaldighet	11.00	Mässa med Disneysånger i Gamla kyrkan, barn- & ungdomskör
		14.00	Gudstjänst med eftermiddagskaffe i Södervidinge kyrka
9	Torsdag	12.00	Middagsbön med litet sillbord i Birgittasalen

Hallå där!

Kerstin Halléni, som sålt sitt hus för att bege sig på långsegling på de sju haven.

– Hallå, hallå! Ja ... nu har det gått några år sedan sist så både jag och maken var sugna på att ge oss iväg igen.

Det är alltså inte första gången ni är ute på långsegling?

– Nej, vi har seglat jorden runt nästan två varv. Det började 1986 när min man Thomas köpte en gammal båt som vi rustade upp. Då seglade vi tur och retur till Västindien. Efter sex år hemma kändes det som att det var dags igen. Vi sålde då vårt hus och var borta i åtta år.

Var det planerat att ni skulle vara borta så länge?

– Nej, vi vet aldrig hur det ska bli och har faktiskt ingen utstakad rutt. På det sättet har vi kunnat ta allt som det kommer och fått vänner från jordens alla hörn.

Vad är grejen med långsegling för dig?

– Friheten att ge sig iväg. Och sen är jag väldigt intresserad av kultur och religion: det är jätteintressant att se hur människor lever i olika länder och besöka deras kyrkor. Om vi kommer till en plats där det finns allt för mycket turister försöker vi hitta en annan; vi är där för att leva med folket och tycker det är jätteroligt. Vart vi än kommer är människor väldigt gästfria och nyfikna. De bjuder hem oss, ger oss gåvor från trakten och på Tahiti blev vi till och med intervjuade till ett radioprogram.

Kerstin Halléni är aktiv i Kävlinge församling på flera sätt: bland annat genom de besöksgrupper som varje vecka gästas de olika vårdboendena. Och så sjunger hon i två av församlingens körer.

– Skriv att vi kommer att sakna henne jättemycket, säger körkollegan Laila Johanneson.

Denna gång kommer Kerstin och Thomas att segla i Medelhavet. Vi ser fram emot rapporter ...

Kerstin Halléni

Många vill hjälpa till

En viktig del av kyrkans arbete är att hjälpa människor i utsatthet. Förutom kollekt som tas upp vid varje söndagsgudstjänst ordnar vi ibland extra insamlingar. Under hösten har vi haft fyra sådana. I september hade vi "Café Världens Barn" (detta skrev vi om i förra numret av Kyrkbladet), i november firades "Fest i hela kyrkan" i Södervidinge då både sponsorer och besökande församlingsbor tillsammans samlade in drygt 19 000 kronor till välgörande ändamål. Under Kävlinges julmarknad hade Birgittasalen Öppet Hus och tack vare skänkta gåvor och försäljning av pepparkakshus som bakats i barn- och ungdomsgrupperna tillkom ytterligare pengar. När det närmade sig jul deltog vi i Malmö citydiakonals julinsamling (de arbetar på liknande sätt som Stadsmissionen med att stödja utsatta och hemlösa). Sandra och Agnes Svensson kom till insamlingsplatsen i Rinneback med flera kassar kläder, inslagna julklappar och en barnvagn:

– Jag började gå igenom vad jag hade hemma när flyktingströmmarna närmade sig Sverige. När jag sen läste om er insamling i förra numret av Kyrkbladet tyckte jag detta var perfekt, säger hon.

Tack vare er givmilda Kävlingebor kunde vi lasta en fullproppad minibuss med vinterskor, julklappar och varma kläder åt dem som bäst behöver. TACK alla inblandade!

Sandra och Agnes Svensson hade samlat grejer därhemma i flera veckor och var så här glada att få hjälpa till under julinsamlingen.

Kyrkiska - en ordförståelseguide

Hosianna

Alla känner igen ordet och under hela advent sjöng vi "Hosianna, Davids son" i Kävlinge församlings kyrkor. Men vad betyder det egentligen? Jo, det kommer från hebreiskan och betyder "rädda oss" eller "kom med hjälp!" Ett uttryck som från början var en vädjan till kungar (2 Sam 14:4; 2 Kung 6:26) eller bön till Gud (Ps 118:25). Med tiden kom det att uppfattas som ett hyllningsrop. "Hosianna, Davids son", ropade Jesu anhängare när han tågade in i Jerusalem på Palmsöndagen (söndagen före påskdagen).

”Gör inte skillnad på människor”

Ja, det är temat för församlingen under halva vårterminen. – Vi har sedan några år tillbaka valt att arbeta utifrån teman som ska genomsyra vårt arbete under en tid. Tanken är att sätta fokus på frågor som är viktiga för oss, säger kyrkoherde Mats Andersson Risberg.

Hur kommer det att märkas att Kävlinge församling arbetar med temat?

Under de nästan två månader vi arbetar med temat kommer det främst att märkas i de olika grupperna i verksamheten, i våra gudstjänster och olika samlingar.

Varför valdes just detta tema?

Vi arbetar i och för sig alltid med ”att inte göra skillnad på människor”. I kyrkans budskap finns implementerat alla människors lika värde oavsett hur man ser ut, var man kommer ifrån, vilken religion man bekänner sig till och så vidare. När vi fokuserar på detta som ett tema är vår förhoppning att det får genomslag ute i samhället. Vi vill gärna få ett positivt tänk kring olikheter mellan oss människor.

Välkomna till Korsbackakyrkan 13 mars kl. 11 då barn- och ungdomskörer tillsammans med LL Dance Studio gör en hejdundrande musikgudstjänst på temat.

Ur barnamun:

Daniel, sex år, har lite svårt med r:en men svarar glatt på vad han ska bli när han blir stor: ”Fölst ska jag bli blandman, sen ska jag bli polis, sen ska jag bli uppfinnare och sen ska jag bli lik.”

TISDAGSKLUBBEN VÅREN 2016

- 2/2 Årsmöte. Vi bjuder på kaffe i Birgittasalen.
- 9/2 PRO-musikband från Lund underhåller med glad musik.
- 16/2 Bengt F Lindstedt, film: Resa i Turkiet.
- 23/2 Gillesbandet, med specialitet traditionell folkmusik blandat med visor, skillingtryck och bygdemål.
- 1/3 Anders Ödman: ”Människor och händelser i Kävlinge från Vikingatiden till 1800-talet.” Nästan 1000 år...
- 8/3 Vårens mode visas av Seniorshopen.
- 15/3 På begäran: Vår kyrkogårdschef Candela sjunger till eminent komp.
- 22/3 Stilla veckan: Tisdagskören (Ånglakören).
- 29/3 Bo Arvidson berättar om släktforskning och människoöden i Kävlingebygden.
- 5/4 Wrambjers från Tyringe bjuder på fin sång och musik.
- 12/4 Utfärd (mer information kommer).
- 19/4 Jard Samuelson - känd från TV - sjunger och spelar.
- 26/4 Lars Wahlström visar bilder från gamla Kävlinge med omnejd.
- 3/5 På begäran igen: Robbans musik!
- 10/5 Hur blir det med våra flyktingar? Diakon Anna Rubin berättar.
- 17/5 Carina och Kenneth: ”Gamla Godingar”, glad sång och musik.
- 24/5 Värmiddag, Tisdagskören, Hattar och Väskor.

Fotnot: I förra numret av Kyrkbladet (som du även hittar på www.svenskakyrkan.se/kavlinge) kunde du läsa om vår pensionärsklubb Tisdagsklubben. Varmt välkommen till Birgittasalen, tisdagar kl. 14!

Snyggt och bekvämt - modevisning från Seniorshopen är ett återkommande inslag på Tisdagsklubben.

Tända ljus, tid för egen eftertanke och lugna meditativa sånger är kännetecken för Taizémässan.

Mindful mässa i Gamla kyrkan

Det är årets första dag och mörkret har lagt sig över Kävlinge. Men vid ingången till Gamla kyrkan möts man av marschaller och när den tunga kyrkporten öppnas strålar det av tända ljus överallt. Kyrkvården möter i dörren med ett ”Gott nytt år!”. Jag får ett program, ett sångblad och ett litet ljus i min hand. Det är dags att fira första mässan för 2016. ”Fredsmässa i Taizé-ton”. Men vadå ”Taizé”?

– Ni som varit här tidigare vet att vi sjunger sångerna från klostret i Taizé under den här mässan. Vi sjunger dem om och om igen som en slags meditation. Här är det inte fråga om skönsång utan det viktiga är att vi sjunger tillsammans, säger Eva Borgström, präst i Kävlinge församling.

Och så börjar orgeltonerna. Det är inte en vanlig orgel utan mer ... klocklikt. ”Kom med din frid”, ”Min själ får vila ut” och ”Känn ingen oro” – de enkla, korta sångerna sjungs flera gånger och är lätta att haka på. Eva Borgström gör en betraktelse över det nya året och funderar kring Abbass låt ”Happy new year”. Varje gång jag hör den tycker jag den är både glad och vemodig. Och kanske är det så man faktiskt kan känna inför ett nytt år. Mitt i nyfikenheten och glädjen kan man känna oro över hur framtiden ska bli för mig, för mina nära och för detta jordklot som vi bor på. Man kan ibland fråga sig: har Gud glömt oss? Finns Gud över huvud taget? Eller har han tröttnat och övergett oss? Men så plötsligt känner man strimor av ljus i vår

värld. Det kan vara små saker som ger hopp. Det finns ljus! Bibeltexten vi lyssnade till i mässan idag handlar om just tröst. När allt förändras är Gud densamme, ”i går, i dag, och i evighet”. År 2016 är ditt och mitt namn skrivet i Guds hand.

Nu kommer en kyrkvård fram. Hon tänder ett ljus och ber förbönen:

– Vi tänder ett ljus för året som kommer. För vår värld. Vi ber för dem som har makt – vi ber för fred och frihet. Och vi ber för oss själva.

En stunds tystnad följer och alla kan formulera sin egen bön.

– Gud, du som känner oss alla – ge oss ett bra år.

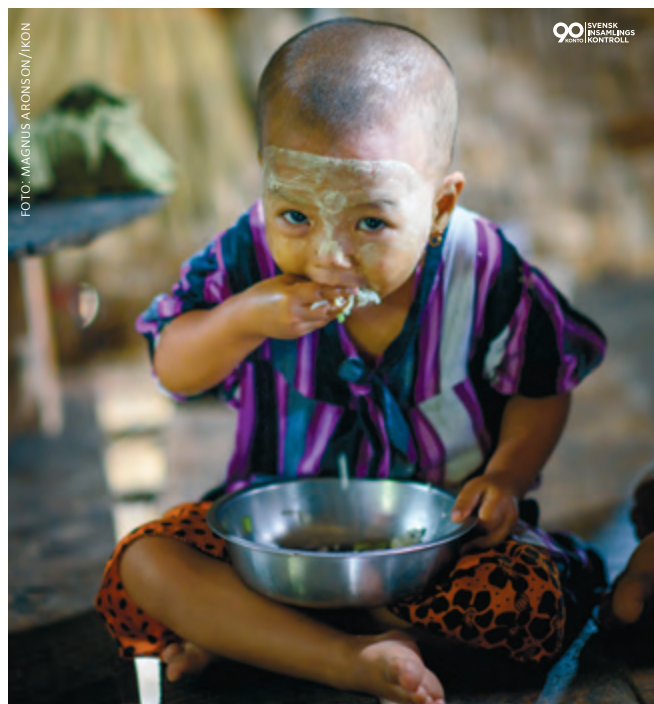
Nu börjar sången igen och alla som vill är välkomna fram att ta nattvarden. Med sig kan man ta det ljus man fick vid ingången och tända det i ljusbäraren framför altaret. Allt präglas av stillhet och ett stort lugn. Det är skönt att sjunka tillbaka i sin bänk igen och fortsätta meditationen.

”Ät mitt bröd, drick mitt vin, kom till mig så ska du ej hungra”. Sångerna etsar sig fast och jag kommer på mig själv att nynna dem långt efter mässans slut. Det vi i dag kallar ”mindfulness” hade klosterbröderna i Frankrike verkligen koll på.

FAKTA

Kommuniteten i Taizé är ett kristet ekumeniskt brödraskap i Taizé, en by i Burgund i centrala Frankrike. Kommuniteten grundades år 1949 av broder Roger (Roger Schutz). I dag består brödraskapet av runt 100 bröder från mer än 25 länder.

Kommuniteten hade aldrig för avsikt att ”bli känd”. Enligt broder Roger förberedde sig de första bröderna på att leva ett liv i enkelhet och bön. Men 60-talets ungdomsoroligheter i hela Europa och den ökande rörligheten ledde till att ungdomar började söka sig till Taizé och i dag besöker varje år tiotusentals ungdomar Taizé, också många ungdomar från Sverige. Under vissa sommarveckor kan mer än 5000 unga från 75 länder samtidigt komma till Taizé för att sjunga, be eller få tid att diskutera och reflektera.

MATRÄTTEN

– för allas rätt till mat

Khine Wut Hmone Kyaw är en av 795 miljoner människor som ofta äter för lite, för näringsfattigt och för sällan. Trots att mat är en mänsklig rättighet. **Bekämpa en av världens största orättvisor!**

SMS:a MAT till 72905 och ge 100 kr
FÖR ALLAS RÄTT TILL MAT

Swisha till 9001223
PG 90 01 22-3
BG 900-1223

Svenska kyrkan
INTERNATIONELLT ARBETE
medlem av
actalliance

I skapelseberättelsen kan man läsa att Gud ger människan i uppgift att råda över och vårda naturen. Hur väl har vi lyckats när miljölarmen går med jämna mellanrum och klimatångest är ett av våra nyord? Klimatmötet i Paris gav i alla fall ett beslut som innebär att världens länder nu har en gemensam plan för att minska utsläppen. Och nu börjar det konkreta arbetet överallt i Sverige. Kyrkbladet tog ett snack med en av församlingens främsta miljövänner, tillika kyrkoherde Mats Andersson-Risberg:

Vad tänker du om utkomsten av klimatmötet?

Det känns som om det var ett mycket bra steg framåt. Jag tror att de flesta ledarna i världen inser situationens allvar, och tar beslut utifrån den kunskapen. Sen får vi se vilka genomslag detta får i verkligheten.

Mats Andersson-Risberg

Är det viktigt med miljöfrågor?

Det är oerhört viktigt. Det handlar om den värld våra barn och barnbarn skall växa upp i och leva i. Och jag kan också se att detta handlar om det uppdrag jag som kristen uppfattar vi fått att ta hand om vår jord. I varje stund har vi ett val; när vi handlar, när vi transporterar oss, när vi använder elektricitet eller andra energikällor. Det handlar om miljön och jordens framtid, i stort och smått.

I frälsarkransen, som vi använder i många av församlingens aktiviteter, har en av Hemlighetspärlorna fått en grön nyans. Den pärlan ska påminna om natur och miljö, diakoni och medmänsklighet. Så miljöfrågorna finns med i allt.

Hur märks det i ditt arbete som kyrkoherde?

I mitt arbete märks det, precis som i det privata, därför att min tro är en naturlig del av både vardag och arbete. Och miljöfrågorna är en naturlig del av min tro. Allt hänger ihop. Hur kan vi i arbetet göra val som är mer skonsamma mot miljön? Kan vi till exempel hitta maskiner och bilar som påverkar miljön på ett mer

skonsamt sätt? Kan vi på kontoret använda mindre papper, kan vi handla miljömärkt och rättvisemärkt i första hand? Ett litet exempel på hur vi miljöanpassar är att vi inte trycker så många agendor till våra gudstjänster, i stället använder vi projicering på duk eller vägg. Ett större exempel är hur vi försöker genomföra Sveriges första gröna miljökyrka i Virke, en kyrka som vi hoppas skall bli ett exempel för framtida miljöarbete.

Och så startar Kävlinge församling ett temaarbete på just ämnet Miljö, eller hur?

Ja, det stämmer. Från mars till maj ska vi ha ett särskilt fokus på miljö. Det kommer främst att märkas i våra barngrupper men också i vår övriga verksamhet och tanken är självklart att det ska genomsyra allt vi gör.

Så när tema Miljö är slut – hur har Kävlinge församling förändrats då?

Jag tror aldrig vi blir riktigt klara med miljöarbetet. Det är något vi alltid ska bära med oss, även när det gäller vår arbetsmiljö och den inre miljö vi sprider omkring oss – en god miljö för barn och vuxna att känna sig trygga i och kunna se en framtid i.

Fotnot

Efter långa slutförhandlingar kom världens länder överens om ett nytt globalt och rättsligt bindande klimatavtal vid klimatmötet i Paris. Det nya avtalet blir ramverket för ländernas klimatarbete under lång tid framöver. Det rättsligt bindande avtalet innebär att världens länder nu har en gemensam plan för att minska klimatutsläppen. Avtalet slår fast att den globala temperaturökningen ska hållas väl under 2 grader och att man ska sträva efter att begränsa den till 1,5 grader. Texten säger också att länder successivt ska skärpa sina åtaganden. (källa: regeringen.se)

FOTO: Tamás Szűcs

Kontakt

Pastorexpeditionen Västergatan 7, 244 30 Kävlinge.

Tel vardagar 10–12: 046-73 99 00

kavlinge.forsamling@svenskakyrkan.se

Församlingsgården (Birgittasalen)

ligger runt hörnet, med ingång från Slöjdgatan.

Åsa-Mari Nilsson, assistent

73 99 18

asa-mari.nilsson@svenskakyrkan.se

Mats Andersson-Risberg, kyrkoherde

73 99 01

mats.a.risberg@svenskakyrkan.se

Mobil: 070-319 80 94

Hans-Peter Frank, kyrkomusiker

73 99 07

hans-peter.frank@svenskakyrkan.se

Mobil: 070-319 77 72

Brita Wahlström, kyrkokamrer

73 99 02

brita.wahlstrom@svenskakyrkan.se

Mobil: 070-319 80 96

Lisa Borssén, kyrkomusiker

73 99 05

lisa.borssen@svenskakyrkan.se

Mobil: 070-276 45 61

Pernilla Gudmundsson, kommunikatör

73 99 13

pernilla.gudmundsson@svenskakyrkan.se

Mobil: 070-240 28 96

Henrik Esping, pedagog

73 99 10

henrik.esping@svenskakyrkan.se

Mobil: 070-319 80 18

Kaja Traholt-Holmqvist, förskolechef

73 38 72

kaja.holmqvist@svenskakyrkan.se

Mobil: 070-322 10 29

Irene Andersson, pedagog

73 99 08

a.irene.andersson@svenskakyrkan.se

Mobil: 070-263 99 34

Eva Borgström, komminister

73 99 04

eva.borgstrom@svenskakyrkan.se

Mobil: 070-319 00 75

Johan Solstad, församlingsvärd och kyrkovaktmästare (Birgittasalen)

73 99 11

johan.solstad@svenskakyrkan.se

Mobil: 070-524 90 02

Eva Falck, komminister

73 99 14

eva.falck@svenskakyrkan.se

Mobil: 070-319 00 42

Carina Fredin, kyrkovaktmästare

73 99 00

carina.fredin@svenskakyrkan.se

Mobil: 070-524 56 07

Anna Åberg, komminister

73 99 03

anna.aberg@svenskakyrkan.se

Mobil: 070-319 10 25

Candela Kristiansson, kyrkogårdschef med fastighetsansvar

73 19 32

candela.kristiansson@svenskakyrkan.se

Mobil: 070-524 56 17

Anna Rubin, diakon

73 99 16

anna.rubin@svenskakyrkan.se

Mobil: 070-245 67 77

Kyrkogårdsvaktmästare (Södervidinge, Stora och Lilla Harrie samt Virke)

73 99 00

kavlinge.forsamling@svenskakyrkan.se

Mobil: 070-524 56 40

Anna Lindelöf, kyrkomusiker

73 99 06

anna.lindelof@svenskakyrkan.se

Mobil: 070- 319 04 86

Lennart Englesson, kyrkorådets ordförande

73 70 07

lennart.englesson@svenskakyrkan.se

Mobil: 070-876 99 67

Vad vill du fråga en präst om?

Måste man vara kristen/tro på Gud för att vara präst?

Ja, jag tror att man måste tro på Gud för att vara präst. Det ligger så att säga i sakens natur. Många samtal som jag får som präst handlar om tron, och om jag inte själv vet något om den, eller inte har erfarenhet av den, kan jag nog inte förmedla vidare.

Det skulle nog också kännas konstigt att predika om något som jag inte själv tror på. Eller att ha en begravning och tala om det eviga livet om jag inte tror på det.

Det måste först vara förankrat i mig själv för att jag skall kunna dela med mig.

Mats Andersson-Risberg, präst och kyrkoherde i Kävlings församling

Nina, Eriksson

”vara Guds medarbetare för det goda i en värld där det finns både gott och ont”. Det innebär att alla människor har en kallelse, som det heter, att sprida godhet och kärlek i vår värld.

Eva Falck, präst i Kävlings församling

Känner du att din religion är den ”rätta” eller hur tänker du om de miljontals människor, som inte tillhör kristendomen?

Jag tänker så här: Gud är EN! Så länge människan funnits har hon tillbett och litat till en ”högre makt”, som fått olika namn i olika tider och olika kulturer. En sådan tillit eller Gudstro grundar sig i en egen (subjektiv) upplevelse av att något större än en människa finns och bär genom våra liv. Det är inget man kan läsa sig till. Vi tolkar och förstår Gud på olika sätt, men Gud är en och densamma i alla tider och i hela universum.

Jag tror att denne ende Gud är allas Gud men att olika religioner uppstått och formats utifrån de förutsättningar, som rått i just den tiden och i den kulturen. Religioner är människors tolkningar, inte något absolut.

Jesus vände upp och ner på värdegrunden i sin kultur. Han presenterade Gud, kan man säga. För honom var inte Gud en dömande kraft som gav oss människor poäng efter vad vi åstadkom. Nej, tvärtom visade Jesus i allt vad han gjorde och sa att Gud är förlåtande och framförallt upprättande när vi människor missar målet i våra liv. Vi är alla ädelstenar i Guds ögon. Vi är alla lika värdefulla för Gud. Därför är Jesus, för mig, ”The man” framför andra, men Gud är alltid större och Livet är alltid mer än jag kan förstå.

Eva Falck, präst i Kävlings församling

Maria Kullberg

Präst som yrke – är det något man vill bli eller är det något man redan är?

För de flesta mognar beslutet att arbeta som präst fram. Vanligt är att man har ett stort intresse för andliga frågor, religion, filosofi och psykologi. Bland dem som prästvigs finns män och kvinnor i alla åldrar. Ofta har de olika yrkeserfarenheter och skiftande vägar fram till sin önskan att prästvigas. Ett brinnande intresse för människor och deras livssituation är viktigt. Vigningen innebär ett livslångt åtagande. Det är nödvändigt att ha en tro på Gud. En kraft som ger liv och kärlek till vår värld där det finns både gott och ont. Samtidigt: Redan då en liten baby döps får han eller hon en uppgift att

Anette Zerman

Har du en fråga som handlar om livet, Gud, relationer eller andra livsfrågor – mejla den till pernilla.gudmundsson@svenskakyrkan.se så publicerar vi utvalda frågor med svar i nästa nummer av Kyrkbladet. Du får lov att vara anonym. Publicerade frågor får varsin ”Himmelsk honung” – miljöhonung från våra egna bin vid Korsbacka och Lilla Harrie kyrkor – ange alltså gärna även dina kontaktuppgifter (oavsett om du väljer att vara anonym i tidningen eller inte).

